

Un barem per a les consultes del 13-D

El proper diumenge 13 de desembre es celebraran consultes sobre la independència de Catalunya a nombrosos municipis.

El sol fet que d'una manera tan desacomplexada es plantegi la independència representa un salt qualitatiu en relació a allò a què estem acostumats. Sigui quin sigui el resultat, hi haurà un abans i un després: si més no, els partits amb representació parlamentària tindran molt més difícil l'ambigüitat i els pactes contra natura.

Però justament per aquesta transcendència de les consultes, és important tenir en tot moment un sentit de la realitat i no deixar-se endur per uns resultats que, si no s'analitzen amb cura, poden portar a conclusions absolutament desencertades.

Cal, doncs, arbitrar alguna mena de barem amb el qual contrastar els resultats que es donin i treure'n les conseqüències oportunes.

Per a això partirem de dues afirmacions:

1) En un referèndum per la independència que aspirés a un reconeixement internacional, el SÍ hauria d'obtenir almenys el 55% dels vots sobre el total de participants.

2) La participació en les eleccions a Catalunya depèn molt del tipus d'elecció de què es tracti: a les generals la participació és molt més alta que en les autonòmiques, i com que l'increment de participació fins ara sempre ha suposat un increment de vot espanyolista, hem de prendre com a referència la participació a les generals, no solament perquè és la hipòtesi pitjor sinó també perquè en un referèndum de tanta transcendència la participació de ben segur que seria alta. A les darreres eleccions generals el cens electoral a Catalunya era de 5.324.909 electors i el nombre de vots emesos de 3.743.360. Això fa una participació del 70,3%, que és doncs el mínim al qual hem d'aspirar.

La combinació d'aquestes dues dades indica que l'èxit d'un eventual referèndum vinculant exigeix el 55% del 70,3%; és a dir, el 38,665% de vots favorables sobre el total del cos electoral. Definim aquest percentatge com llindar d'èxit. De passada cal notar que el valor que apareix en l'enquesta de la UOC és molt superior (més del 50%), i, tot i admetre que ens trobem en uns moments de gran fluïdesa, aquests resultats ha de ser presos amb totes les prevencions.

Fins aquí el raonament sembla bastant clar. Però com que la consulta de diumenge vinent es farà només en determinats municipis, i entre aquests hi ha diferències notòries, cal preveure algun mètode que permeti avaluar els resultats.

Si Arenys de Munt representés la mitjana dels municipis catalans, estaríem davant un molt bon escenari: el SÍ va aconseguir el 37,9% sobre el cos electoral, només lleugerament inferior al 38,665% que és el llindar d'èxit que acabem de postular. Però òbviament Arenys de Munt no és Santa Coloma de Gramenet ni Cornellà de Llobregat.

Establir un mètode de càlcul que tingui en compte les diferències sociopolítiques de tots els ajuntaments de Catalunya no és una tasca fàcil. Per a això seguirem una sèrie de raonaments elementals - potser massa elementals -, a conseqüència dels quals establirem una mena de barem avaluatiu dels resultats.

1) Limitant-nos a les formacions que obtenen representació parlamentària, el catalanisme tal com s'entén generalment es troba repartit entre CiU i ERC, i prendrem la suma dels vots d'aquestes dues formacions com a indicativa d'un coeficient de catalanisme, amb totes les

limitacions que comporta, tant des del punt de vista terminològic com de càlcul, i a manca d'altres dades més fiables i objectives.

2) En les darreres eleccions autonòmiques, el vot acumulat de CiU + ERC per al conjunt de tot Catalunya fou d'1.352.111 vots per a un cens electoral de 5.321.274 electors, i això dóna un coeficient de catalanisme general de 0,254.

3) Aplicant una fórmula anàloga, definim un coeficient de catalanisme municipal:

$$\text{ccm} = \frac{\text{CiU + ERC}}{\text{cens}}$$

4) Si a nivell de tot Catalunya el llindar d'èxit és del 38,665%, a nivell municipal hi haurà un llindar d'èxit local, que dependrà de la relació entre l'esmentat coeficient municipal i el general. Concretament proposo un percentatge indicat per la fórmula

$$\text{percentatge necessari} = 38,655\% \times \frac{\text{ccm}}{0,254}$$

Així, en el cas d'Arenys de Munt el coeficient municipal de catalanisme és $(1456 + 866) / 5838 = 0,3977$. Per tant el llindar d'èxit per a aquesta població seria $38,655 \times 0,3977 / 0,254 = 60,52\%$.

Aquest valor és força allunyat del 37,9 realment obtingut. No som on anem, encara.

Pugem una muntanya difícil i tant podem assolir el cim com estavellar-nos en el precipici. Cal avançar pas a pas i no cometre errors. D'aquí a una setmana veurem si hem fet un pas més.